

تاریخچه

روابط ایالات متحده آمریکا و چین

بررسی مهمترین نقاط اثرگذار در روابط چین و ایالات متحده آمریکا

کره شمالی کمونیست، زمانی که نیروهای کره جنوبی، آمریکا و سازمان ملل به مرزهایش نزدیک می‌شوند، واکنش نشان می‌دهد. چهار میلیون نفر در طول سه سال منازعه، کشته می‌شوند تا اینکه بالاخره سازمان ملل، چین و کره شمالی در سال 1953 بر سر آتش بس موقت، به توافق رسیدند.

□ آگوست 1954

اولین بحران تنگه تایوان

در سال 1953، رئیس‌جمهور آیزنهاور دستور پایان محاصره دریایی تایوان توسط نیروی دریایی ایالات متحده را صادر می‌کند و این کار، باعث می‌شود تا چیانگ در آگوست 1954، هزاران سرباز را به جزایر جموی و ماتسو در تنگه تایوان اعزام کند. در مقابل، ارتش آزادی بخش چین

مغلوب سازند، جمهوری خلق چین را در پکن تأسیس می‌کند. در نتیجه، چیانگ و ده‌ها هزار نفر از سربازان او به تایوان می‌گریزند. ایالات متحده آمریکا - که در دوران حملات ارتش ژاپن در طول جنگ جهانی دوم، حامی ملی‌گراها بود - از دولت چیانگ تبعید شده در چین تاپیه، حمایت کرده و بدین وسیله سنگ بنای چند دهه رابطه محدود آمریکا و سرزمین اصلی چین را می‌گذارد.

□ ژوئن 1950

جنگ کره آغاز می‌شود

در 25 ژوئن، ارتش خلق کره شمالی به کره جنوبی حمله می‌کند؛ سازمان ملل و ایالات متحده به سرعت برای دفاع از کره جنوبی وارد عمل می‌شوند. چین، در حمایت از

از سال 1949 میلادی، روابط ایالات متحده آمریکا و چین، از بن بست‌های پرتنش عبور کرده و به سمت ترکیبی پیچیده از دیپلماسی رو به تشدید، رقابت روزافزون در صحنه بین‌المللی و اقتصادهایی گره خورده، حرکت کرده است. شورای روابط خارجی آمریکا با انتشار این گاه‌شمار به بررسی مهمترین نقاط اثرگذار در روابط بین این دو کشور از سال 1949 تا سال 2021 پرداخته است.

□ اکتبر 1949

جمهوری خلق چین تأسیس شد

در روز اول اکتبر، رهبر حزب کمونیست چین، مائوتسه تونگ، بعد از اینکه کمونیست‌های مورد حمایت جماعت رعیت توانستند دولت ملی‌گرای چیانگ کای شک را

این جزایر را گلوله باران می‌کند. واشنگتن یک معاهده دفاعی دوجانبه با ملی‌گراهای حامی چیانگ امضاء می‌کند. در بهار سال 1955، ایالات متحده آمریکا، چین را به حمله اتمی تهدید می‌کند. در آوریل همان سال، چین با شروع مذاکرات موافقت نموده و بعد از

□ مارس 1959

قیام مردم تبت

9 سال بعد از ادعای جمهوری خلق چین نسبت به تسلط بر تبت، قیام گسترده‌ای در لها سا آغاز می‌شود. هزاران نفر در جریان سرکوب‌های نیروهای جمهوری خلق چین، کشته شده و دالای لاما نیز به هند

- که در اواخر دهه 1950 آغاز شده است - سلاح ارسال می‌کند.

□ اکتبر 1964

اولین آزمایش بمب هسته‌ای چین در اکتبر 1964، چین بعد از انجام اولین آزمایش بمب هسته‌ای، به جمع کشورهای دارای سلاح اتمی پیوست. این اتفاق در حالی رخ

مردم، پیروزی کمونیست‌ها در چین را جشن می‌گیرند.

عقب‌نشینی ملی‌گراها از جزایر داچن، مدعی دستیابی به یک پیروزی محدود می‌شود. سرانجام در سال‌های 1956 و 1996، دوباره مناقشات آغاز می‌گردد.

می‌گریزد. ایالات متحده در کنار سازمان ملل، پکن را به دلیل نقض حقوق بشر در تبت محکوم می‌کند. این در حالی است که سی‌ای‌ئی برای جنبش مقاومت مردم تبت

می‌دهد که چین و ایالات متحده، بر سر مسئله ویتنام مناقشه دارند. در زمان آزمایش بمب، چین سربازانش را به مرز ویتنام اعزام کرده است.

□ مارس 1969

می‌توانند در مورد موضوعات مورد اختلاف به‌ویژه تایوان گفتگو کنند. به‌رحال در بیشتر سال‌های یک دهه گذشته، روند عادی‌سازی روابط میان دو کشور، پیشرفت کمی داشته است.

□ 1979

روابط رسمی و سیاست چین واحد جیمی کارتر رئیس‌جمهور آمریکا، چین را به‌صورت کامل به رسمیت شناخته است، اصل چین واحد را تصدیق و روابط عادی خود با تایوان را قطع می‌کند. کمی بعد، معاون نخست‌وزیر، دنگ شیائوپینگ کسی که پیشگام اجرای سیاست‌های اصلاحی چین است، به ایالات متحده آمریکا سفر می‌کند. در هر صورت، در آوریل، کنگره آمریکا لایحه رابطه با تایوان را تصویب کرده و بدین ترتیب، امکان تداوم برقراری روابط تجاری و فرهنگی میان ایالات متحده و تایوان فراهم می‌شود. این قانون، واشنگتن را به تقویت بنیه دفاعی تایپه ملزم ساخته و در عین حال، به صورت رسمی ناقض سیاست ایالات متحده نسبت به چین واحد هم نیست.

□ جولای 1982

چین در دوران دولت ریگان دولت ریگان شش تضمین به تایوان می‌دهد، از جمله تعهد برای محترم شمردن قانون برقراری روابط، قرار نگرفتن در میان تایوان و چین و اینکه هیچ زمانی را برای پایان فروش

می‌کنند، جزء اولین آمریکایی‌هایی هستند که از سال 1949 اجازه ورود به چین را پیدا می‌کنند. در جولای 1971 میلادی، وزیر امور خارجه، هنری کیسینجر به صورت محرمانه به چین سفر می‌کند. مدتی بعد، سازمان ملل، جمهوری خلق چین را به رسمیت شناخته و آن را به عضویت دائم شورای امنیت درمی‌آورد؛ جایگاهی که از سال 1945 در اختیار جمهوری چین چیانگ بوده است.

□ فوریه 1972

دیدار نیکسون از چین

سربازان ملی گرای چینی مهمات را در کوهنمای تخلیه می‌کنند.

در فوریه 1972، رئیس‌جمهور ریچارد نیکسون، هشت روز را در چین می‌گذراند و در طول این مدت، با رهبر مائوتسه ملاقات کرده و تفاهم‌نامه همکاری مشترک دو کشور را با نخست‌وزیر جئوئن لای امضاء می‌کند. این توافق زمینه‌ساز بهبود روابط چین و آمریکا است، زیرا براساس آن، چین و ایالات متحده

مناقشه مرزی چین-شوروی اختلافات در مورد امنیت، ایدئولوژی و الگوهای توسعه، به روابط چین-شوروی آسیب می‌رساند. سیاست‌های صنعتی‌سازی رادیکال چین که به «گام بزرگ روبه‌جلو» مشهور است، باعث می‌شود تا در سال 1960، اتحاد جماهیر شوروی مستشاران خود را از چین فرابخواند. درگیری‌های مرزی مارس 1969، اختلافات را تشدید می‌کند. مسکو جایگاه واشنگتن را به‌عنوان بزرگ‌ترین تهدید چین گرفته و شکاف میان شوروی و چین، به صلح پکن

با ایالات متحده منجر می‌گردد.

□ آوریل 1971

دیپلماسی پینگ‌پنگ

در اولین گام برای ایجاد روابط دوستانه میان واشنگتن و پکن، تیم پینگ‌پنگ چین در 6 آوریل 1971، اعضای تیم آمریکا را برای برگزاری مسابقه دعوت می‌کند. خبرنگارانی که تیم آمریکا را همراهی

سلاح به این کشور تعیین نمی‌کند. سپس در آگوست 1982، دولت ریگان سومین تفاهم‌نامه مشترک با جمهوری خلق چین را امضاء نموده تا بدین وسیله، روابط

دو کشور بهبود یابد. این اقدام تأییدی دوباره بر پایبندی ایالات متحده به سیاست چین واحد است. اگرچه رونالد ریگان مدعی حمایت از برقراری روابط نزدیک با تایوان است، اما در دوران رقابت‌های انتخاباتی، تلاش می‌کند تا روابط پکن-واشنگتن را در دورانی که توسعه‌طلبی شوروی دغدغه اصلی آمریکا بود، بهبود ببخشد. رئیس‌جمهور ریگان در آوریل 1984 به چین می‌رود و در ماه ژوئن، دولت ایالات متحده اجازه فروش تسلیحات نظامی به چین را صادر می‌کند.

□ ژوئن 1989

قتل عام میدان تیان‌آن‌من

در بهار 1989، هزاران دانشجوی تظاهراتی اعتراضی را در میدان تیان‌آن‌من پکن برگزار کرده و خواستار اصلاحات دموکراتیک و پایان فساد می‌شوند. دولت در سوم ژوئن، نیروهای نظامی را برای پاک‌سازی میدان اعزام می‌کند، اقدامی که منجر به کشته شدن صدها معترض می‌شود. در واکنش به این اقدام، دولت آمریکا روند فروش سلاح به پکن را به حالت تعلیق درآورده و روابط دو کشور تیره‌وتار می‌گردد.

□ سپتامبر 1993

مخالفان اصلی تبعید شدند

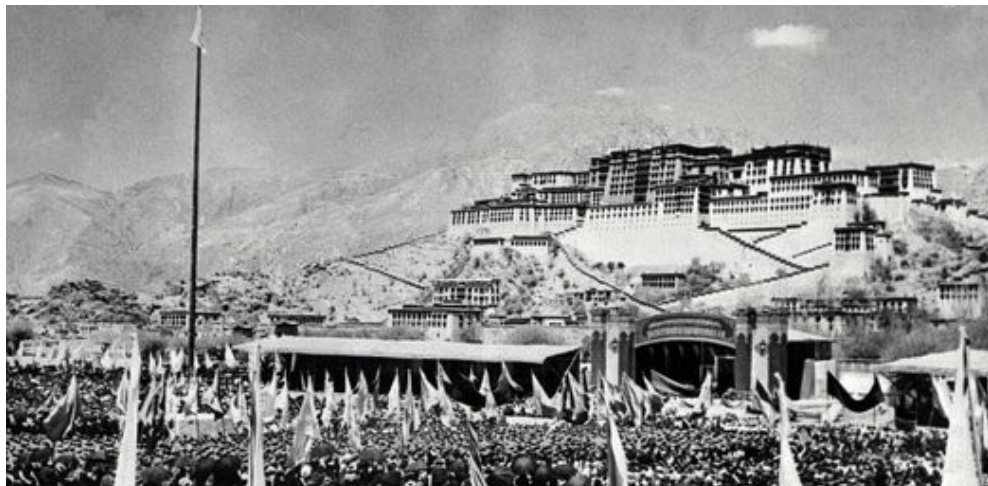
در سپتامبر سال 1993 میلادی، چین، وئی ژنگشنگ، زندانی سیاسی را که از سال 1979 در زندان بوده است، آزاد می‌کند. در آن سال، بیل کلینتون سیاست تعامل سازنده با چین را در پیش می‌گیرد. به هر حال بعد از ناکامی چین در گرفتن میزبانی بازی‌های المپیک

سال 2000، دولت این کشور وئی را مجدداً زندانی می‌کند. چهار سال بعد، کلینتون شرایط آزادی وئی و یکی از معترضان تجمع میدان تیان‌آن‌من به نام ونگ دان را فراهم ساخته و پکن هرودی آن‌ها را به ایالات متحده تبعید می‌کند.

□ مارس 1996

اولین انتخابات ریاست جمهوری تایوان

در مارس 1996، حزب ملی‌گرا به رهبری لی تنگ‌هویی با اختلاف، فاتح اولین انتخابات ریاست جمهوری این کشور می‌شود. این در حالی است که آزمایش‌های موشکی چین، حامل این پیام بودند که رأی‌دهندگان نباید به نامزد حامی استقلال رأی بدهند. این انتخابات یک سال پس از آنکه چین سفیر خود را به دلیل صدور اجازه ورود لی به آمریکا توسط کلینتون

هزاران نفر در مقابل کاخ دالایی لاما در اعتراض به اشغال تبت توسط چینی‌ها تظاهرات کردند.

پناهجویان کره جنوبی در حالی که از کمونیست های در حال پیشروی در جنوب سئول؛ فرار می کنند، پل جاده را مسدود کردند.

فراخواند، برگزار شد. دیداری که حاکی از تغییر سیاست پانزده ساله ایالات متحده نسبت به عدم صدور ویزا برای رهبران تایوانی بود. در سال 1996، واشنگتن و پکن، دوباره بر سر اعزام سفیر به توافق می‌رسند.

□ می 1999

بمباران سفارت چین در بلگراد
در ماه می سال 1999، ناتودر جریان انجام عملیات علیه نیروهای صرب که کوزوو را اشغال کرده بودند، به اشتباه، سفارت چین در بلگراد را بمباران کرده و در نتیجه، روابط چین و آمریکا متزلزل می‌شود. ایالات متحده و ناتو به دلیل مجموعه‌ای از اشتباهات اطلاعاتی آمریکا که موجب چنین بمبارانی شد، عذرخواهی می‌کنند اما هزاران نفر از چینی‌های معترض در سرتاسر کشور، به خیابان‌ها آمده

و به دارایی‌ها و ساختمان‌های متعلق به آمریکا حمله می‌کنند.

□ اکتبر 2000

روابط تجاری عادی شده

رئیس‌جمهور کلینتون، قانون روابط چین-آمریکا را در اکتبر سال 2000 میلادی امضاء نموده و امکان برقراری روابط تجاری عادی با ایالات متحده را برای پکن فراهم می‌سازد. همچنین، این اقدام راه را برای پیوستن چین به سازمان تجارت جهانی در سال 2001 هموار می‌سازد. بین سال‌های 1980 و 2004، حجم تجارت دو کشور از 5 میلیارد دلار به 231 میلیارد دلار، افزایش پیدا می‌کند. در سال 2006، چین از مکزیک، دومین شریک تجاری آمریکا پس از کانادا پیشه می‌گیرد.

□ آوریل 2001

بن بست چین و آمریکا در موضوع هواپیمای جاسوسی

در آوریل سال 2001، یک هواپیمای شناسایی آمریکا با جنگنده چینی برخورد کرده و باعث می‌شود تا این هواپیما در خاک چین، فرود اضطراری انجام دهد. مقامات جزیره هاینان چین، 24 خدمه هواپیمای آمریکایی را دستگیر می‌کنند. بعد از گذشت 12 روز و وقوع یک بن بست شدید در این موضوع، مسئولان چینی خدمه را آزاد کرده و جورج دبلیو بوش نیز نسبت به مرگ خلبان چینی و فرود اضطراری هواپیمای آمریکایی، اظهار تأسف می‌کند.

□ سپتامبر 2005

«سهامدار مسئول»

در سپتامبر 2005 میلادی، معاون وزیر خارجه آمریکا، رابرت زولیک

آزمایش اتمی چین در صحرای گوبی استان سین کیانگ

طی یک سخنرانی مسئله تعامل و گفتگوی راهبردی با چین را مطرح می‌کند. او در حالی که پکن را یک قدرت نوظهور می‌خواند، از این کشور می‌خواهد تا به عنوان یک «سهامدار مسئول» عمل کرده و از نفوذ خود برای کشاندن کشورهایمانند سودان، کره شمالی و ایران به سمت پایین‌بندی به نظام بین‌الملل استفاده کند. در همان سال، کره شمالی از گفتگوهای شش جانبه‌ای که با هدف کنترل و محدودسازی جاه‌طلبی‌های هسته‌ای این کشور برگزار می‌شد، خارج می‌شود. بعد از اینکه کره شمالی اولین آزمایش هسته‌ای خود را در اکتبر 2006 انجام می‌دهد، چین نقش میانجی را ایفا کرده و تلاش می‌کند تا پیونگ‌یانگ را به میز مذاکرات بازگرداند.

□ مارس 2007

چین، بودجه نظامی‌اش را افزایش می‌دهد

در مارس 2007 میلادی، چین اعلام می‌کند که بودجه سالانه دفاعی کشور 18 درصد افزایش داشته و به بیش از 45 میلیارد دلار خواهد رسید. این در حالی است که از سال 1999 تا 2005، هزینه‌های نظامی کشور به‌طور میانگین، 15 افزایش یافته است. معاون رئیس‌جمهور آمریکا، دیک چنی، در جریان سفر دوره‌ای خود به آسیا، اظهار می‌کند که تقویت نظامی چین با هدف اعلام شده از سوی این کشور، مبنی بر یک «افزایش صلح‌طلبانه» همخوانی ندارد. چین

نیز در مقابل، اعلام می‌کند که این افزایش بودجه در راستای بهبود آموزش‌های نظامی سربازان و افزایش دستمزد آن‌ها است تا بدین وسیله از «امنیت ملی و تمامیت ارضی کشور صیانت شود».

□ سپتامبر 2008

تبدیل چین به بزرگ‌ترین طلبکار خارجی آمریکا

در سپتامبر سال 2008 میلادی، چین از ژاپن سبقت گرفته و با نزدیک به 600 میلیارد دلار طلب، به بزرگ‌ترین طلبکار آمریکا تبدیل می‌شود. روند رو به رشد وابستگی متقابل اقتصادهای آمریکا و چین، زمانی

آشکار می‌شود که اقتصاد جهان با بحران مواجه شده و نگرانی‌ها در مورد عدم توازن اقتصادی میان چین و آمریکا، افزایش پیدا می‌کند.

□ آگوست 2010

تبدیل چین به دومین اقتصاد بزرگ جهان

چین از ژاپن پیشی گرفته و به دومین اقتصاد بزرگ جهان تبدیل می‌شود، زیرا ارزش اقتصادی این کشور در طول چهارماهه دوم سال 2010، به رقم 1.33 تریلیون دلار می‌رسد که کمی بالاتر از این عدد برای ژاپن، یعنی 1.28 تریلیون دلار است. بر اساس نظر جیم اونیل، اقتصاددان

برای اعزام 2500 تفنگ‌دار دریایی به استرالیا تشریح می‌کند، اقدامی که انتقادهای چین را به دنبال دارد.

□ فوریه 2012

افزایش منازعات تجاری

کسری تجاری آمریکا با چین از 273.1 میلیارد دلار در سال 2010، به رقم بی‌سابقه 295.5 میلیارد دلار در سال 2011 می‌رسد. سه چهارم از میزان رشد کسری تجاری آمریکا در سال 2011، ناشی از همین

«چرخش» آمریکا به سمت آسیا اشاره می‌کند. دعوت کلینتون برای «سرمایه‌گذاری بیشتر در زمینه‌های دیپلماسی، اقتصاد، راهبردها و غیره در منطقه آسیا- پاسفیک»، به عنوان حرکتی در راستای مقابله با نفوذ روبه‌رشد چین تلقی می‌شود. همان ماه، در اجلاس سازمان همکاری‌های اقتصادی آسیا- پاسفیک، رئیس‌جمهور آمریکا باراک اوباما اعلام می‌کند

شرکت گلدمن ساکس، چین تلاش می‌کند تا جایگاه آمریکا به عنوان اقتصاد اول جهان را در سال 2027 از آن خود کند. بر اساس گزارشی که چینی‌ها در ابتدای سال 2011 منتشر می‌کنند، میزان تولید ناخالص داخلی این کشور در سال 2010، به 5.88 تریلیون دلار رسیده، در حالی که این رقم برای ژاپن، 5.47 تریلیون دلار است.

سربازان چینی در نزدیکی مرز شوروی مستقر شدند.

افزایش است. در ماه مارس، ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا و ژاپن، درخواست گفتگو با چین را به دلیل محدودیت‌هایی که این کشور بر صادرات عناصر خاکی

که ایالات متحده و هشت کشور دیگر پیمان تجاری اقیانوس آرام را امضاء کرده‌اند؛ که یک توافق برای تجارت آزاد میان کشورهای مختلف است. بعدها اوباما برنامه‌هایی را

□ نوامبر 2011

«چرخش» ایالات متحده به سمت آسیا
وزیر امور خارجه آمریکا، هیلاری کلینتون در یک مقاله به مسئله

بعد از انتقال به پکن، چن نظر خود را تغییر داده و از آمریکا تقاضای پناهندگی می‌کند. این تحولات، تهدیدی برای روابط دیپلماتیک آمریکا و چین به شمار می‌رود، اما هر دو طرف برای اجتناب از مناقشه، به چن اجازه می‌دهند تا به عنوان یک دانشجو و نه یک پناهنده به آمریکا برود.

□ نوامبر 2012

رهبری جدید چین

هجدهمین کنگره حزب ملی با مهم‌ترین واسپاری مسئولیت رهبری در چند دهه گذشته به پایان می‌رسد. بر این اساس، نزدیک به 70 درصد اعضای بدنه اصلی رهبری کشور- کمیته دائمی پلیتبوروی، کمیسیون مرکزی نظامی و شورای دولتی - دچار تغییر و تحول می‌شوند. لی که چیانگ، جایگاه نخست‌وزیری را کسب می‌کند،

درحالی‌که شی جین پینگ، جایگزین هو جینتاو شده و به مقام ریاست جمهوری، دبیر کل حزب کمونیست و رئیس کمیسیون مرکزی نظامی، دست پیدا می‌کند. شی سخنرانی‌هایی را در مورد «جوان‌سازی» چین ایراد می‌کند.

□ 7-8 ژوئن 2013

اجلاس سانی‌لند

اوباما از رئیس‌جمهور شی در اجلاس سانی‌لند کالیفرنیا میزبانی می‌کند. او در این نشست به دنبال برقراری یک رابطه دوستانه شخصی با هم‌تای چینی خود و رفع مناقشات دو طرف

اعضای تیم پینگ پنگ ایالات متحده پس از ترک چین با خبرنگاران ملاقات می‌کنند

□ آوریل 2012

یک مخالف به سفارت آمریکا می‌رود در 22 آوریل، یک مخالف چینی نایینا به نام چن گوانگ چنگ، از حبس خانگی خود در استان شاندونگ فرار کرده و به سفارت آمریکا در پکن می‌رود. دیپلمات‌های آمریکایی بعد از مذاکره با مقامات چینی توافق می‌کنند که وی در چین مانده و در شهری نزدیک به پایتخت، به تحصیل در رشته حقوق مشغول شود. به هر حال

کمیاب اعمال نموده، به سازمان تجارت جهانی اعلام می‌کنند. ایالات متحده و هم‌پیمانانش، تأکید دارند که این محدودیت‌ها ناقض قواعد تجارت بین‌المللی بوده و باعث می‌شود، شرکت‌های بین‌المللی که از این فلزات و مواد استفاده می‌کنند، به چین نقل مکان نمایند. چین این اقدام را «نسنجیده و ناعادلانه» خوانده و در عین حال، بردفاع از حقوق خود در منازعات تجاری تأکید می‌کند.

پرزیدنت نیکسون در نزدیکی دیوار بزرگ چین در سال ۱۹۷۲

چین را به حالت تعلیق درمی آورد. در ژوئن ۲۰۱۵، مقامات آمریکایی می گویند که شواهدی وجود دارد مبنی بر اینکه هکرهای چینی مسئول افشای بزرگ اطلاعات دفتر مدیریت کارکنان ایالات متحده و همچنین، سارق اطلاعات ۲۲ میلیون کارمند فعلی و سابق دولت فدرال هستند.

□ ۱۲ نوامبر ۲۰۱۴

بیانیه مشترک در مورد آب وهوا

□ ۲۰۱۴

آمریکا یک تبعه چینی را متهم می کند یک دادگاه در آمریکا، علیه پنج هکر چینی اعلام جرم کرده و مدعی ارتباط آن ها با ارتش آزادی بخش چین می شود. اتهام این افراد سرقت فناوری های تجاری از شرکت های آمریکایی است. در مقابل، پکن همکاری ها و فعالیت های خود در گروه عمل امنیت سایبری آمریکا-

است. هر دو نفر خود را متعهد برای همکاری بیشتر و اثرگذارتر در زمینه های مسائل دوجانبه، منطقه ای و جهانی، از جمله تغییرات آب وهوا و کره شمالی می دانند. اوباما و شی تصمیم می گیرند تا یک «مدل جدید» از روابط دوجانبه را ایجاد کنند. این، یک پالس مثبت در پاسخ به مفهومی است که شی با عنوان تثبیت «نوعی جدید از روابط قدرت های بزرگ» مطرح می کند.

می‌دارد که ایالات متحده با «هرگونه نظامی‌گری» در مناطق مورد مناقشه مخالف است. قبل از کنفرانس، مقامات آمریکا اعلام کردند که تصاویر دریافتی از نیروی دریایی این کشور، نشان می‌دهد که چین در حال تخلیه تجهیزات نظامی در مجموعه‌ای از جزایر مصنوعی است، اما چین مدعی است که ساخت وسازها عمدتاً اهداف

برای به ثمر نشستن مذاکرات جهانی در کنفرانس آب‌وهوای پاریس - که توسط سازمان ملل در سال 2015 برگزار خواهد شد - افزایش می‌دهد.

□ 30 می 2015

هشدار آمریکا به چین در مورد دریای

جنوبی چین

در چهاردهمین نشست گفتگوهای شانگری لا در مورد امنیت آسیا، وزیر دفاع آمریکا اشتون کارتر،

در حاشیه اجلاس همکاری‌های اقتصادی آسیا-پسفیک، اوپاما و شی، بیانیه‌ای مشترک در مورد آب‌وهوا صادر کرده و پایبندی خود را نسبت به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای اعلام می‌کنند. اوپاما یک هدف جاه طلبانه‌تر برای این اقدام آمریکا در نظر می‌گیرد و شی نیز برای اولین بار وعده کنترل روند انتشار این‌گونه آلودگی‌ها تا سال 2030 را می‌دهد. این تعهدها از

رئیس‌جمهور رونالد ریگان و رئیس‌جمهور چین، لی شیانیان، در حال سان دیدن از گارد افتخاری نظامی در پکن، ۲۶ آوریل ۱۹۸۴

غیرنظامی را دنبال می‌کنند.

□ 9 فوریه 2017

بعد از افزایش تردیدها، ترامپ بر سیاست چین واحد مهر تأیید می‌زند

خواستار این امر می‌شود که چین، ادعای مالکیت چالش برانگیز خود بر دریای جنوبی چین را متوقف کند. او همچنین، اظهار

سوی دو کشور - که عامل بیشتر آلودگی‌های آب‌وهوا در جهان هستند - امیدهای کارشناسان را

هستند. بعد از آن، ترامپ این‌گونه توثیق می‌زند «پیشرفت چشمگیر» در روابط آمریکا-چین و شی نیز به یک درک عمیق‌تر و اعتماد بیشتر اشاره می‌کند. در اواسط ماه می، ویلبراس، وزیر بازرگانی آمریکا، از یک توافق 10 ماده‌ای میان پکن و واشنگتن، پرده برمی‌دارد که هدف آن گسترش تجارت محصولات و

در زمینه کمک‌های دفاعی ادامه می‌دهد. وزیر امور خارجه رکس تیلرسون در جریان سفر به چین در ماه مارس، روابط آمریکا-چین را «مبتنی بر عدم تقابل، دوری از مناقشه، احترام متقابل و همواره به دنبال راهکارهای بُرد-بُرد» توصیف می‌کند.

□ 6-7 آوریل 2017

دونالد ترامپ در تماس تلفنی با رئیس‌جمهور چین، می‌گوید که او از سیاست چین واحد حمایت می‌کند. ترامپ بعد از رسیدن به ریاست جمهوری برخلاف رسم معمول، تلفنی با رئیس‌جمهور تایوان، سای اینگ-ون گفتگو کرده و پایبندی آمریکا به سیاست چین واحد را زیر سؤال می‌برد.

یک معترض تنها با تانک‌های نظامی در میدان تیان آن من روبرو می‌شود.

خدمات مانند گوشت گاو، ماکیان و پرداخت‌های الکترونیک است. راس روابط دوجانبه را به عنوان «رسیدن به یک سقف جدید» توصیف می‌کند، اگرچه دو کشور به مسائل جنجالی تجاری از جمله آلومینیوم، قطعات

ترامپ، میزبان شی در عمارت مارته-لاگو در اجلاس دوازده‌ای که در عمارت مار-ئه-لاگو در فلوریدا برگزار خواهد شد، ترامپ از شی میزبانی می‌کند. تجارت دوجانبه و کره شمالی، دو دستور کار اصلی این نشست

سیاست واشنگتن برای چهار دهه این بوده است که فقط یک چین وجود دارد. در راستای این سیاست، ایالات متحده روابط رسمی با جمهوری خلق چین برقرار کرده است، اما همچنان به روابط غیررسمی با تایوان، از جمله

خورد و فولاد اشاره ای نمی کنند.

□ 22 مارس 2018

ترامپ بر کالاهای وارداتی از چین تعرفه وضع می کند

دولت ترامپ اعلام می کند که بر کالاهای وارداتی از چین - که ارزش آن ها حداقل 50 میلیارد دلار است - تعرفه های سرتاسری وضع خواهد شد. این اقدام در واکنش به ادعای کاخ سفید مبنی بر سرقت تکنولوژی آمریکا و همچنین، حق

چین در اقدامی متقابل بر انواعی از کالاهای آمریکایی تعرفه وضع کرده و با این کار، نگرانی ها در مورد جنگ تجاری میان دو اقتصاد بزرگ جهان را افزایش می دهد. این اقدام، نشانگر سخت گیرانه شدن رویکرد ترامپ نسبت به چین است، آن هم بعد از نشست های پرسروصدایی که با شی در آوریل و نوامبر برگزار کرده بود.

□ 6 جولای 2018

تلویزیون و دستگاه های پزشکی، با تعرفه ی واردات 25 درصدی مواجه خواهند شد. چین نیز در مقابل، بر بیش از 500 محصول آمریکایی تعرفه وضع می کند. این اقدام شامل کالاهایی به ارزش نزدیک به 34 میلیارد دلاری شود، محصولاتی مانند گوشت گاو، لبنیات، غذاهای دریایی و سویا. ترامپ و کابینه او معتقدند که چین با سوء استفاده از قوانین تجارت آزاد، تلاش دارد تا ایالات متحده

سفارت چین در بلگراد پس از اصابت موشک های ناتو

مالکیت معنوی این کشور از سوی چین است. کمی بعد از وضع تعرفه بر فولاد و آلومینیوم وارداتی از چین، این اقدامات کالاهایی مانند پوشاک، کفش و الکترونیک را نیز در بر گرفته و باعث ایجاد محدودیت برای برخی سرمایه گذاری های چین در آمریکا می شود. در اوایل آوریل،

جنگ تجاری آمریکا-چین تشدید می شود

دولت ترامپ تعرفه های جدیدی را بر کالاهای چینی - که رقم آن ها 34 میلیارد دلار است - وضع می کند. بیش از 800 محصول چینی در بخش های صنعتی و حمل و نقل و همچنین، کالاهایی همچون

را «فریب داده» و بدین وسیله به شرکت های آمریکایی حاضر در چین ضربه بزند. پکن ضمن انتقاد از اقدام دولت ترامپ، آن را «قلدری تجاری» خوانده و هشدار می دهد که تعرفه ها، می توانند به ایجاد آشوب در بازار جهانی منجر گردند. □ 4 اکتبر 2018

سخنرانی مایک پنس حاکی از یک رویکرد سخت‌گیرانه است
مایک پنس، معاون رئیس‌جمهور آمریکا در جریان یک سخنرانی، به روشنی سیاست دولت ترامپ نسبت به چین و سخت شدن قابل‌توجه موضع ایالات متحده در قبال این کشور را توضیح می‌دهد. پنس اظهار می‌کند که ایالات متحده

دولت چین انتقاد نموده و آن را به سرقت مالکیت معنوی آمریکا و دخالت در انتخابات این کشور متهم می‌کند. وزیر امور خارجه چین، اظهارات پنس را «اتهامات بی‌اساس» خوانده و هشدار می‌دهد که چنین اقداماتی، می‌تواند روابط دو کشور را خدشه‌دار سازد.
□ 1 دسامبر 2018

کلاه‌برداری متهم کرده و خواستار استرداد او می‌شود. چین نیز در اقدامی متقابل دو شهروند کانادا را به جرم اقدام علیه امنیت ملی دستگیر می‌کند. مقامات چینی دستگیری منگ را یک «اتفاق سیاسی مهم» خوانده و خواستار آزادی فوری او می‌شوند. آمریکایی‌ها تأکید می‌کنند که محاکمه این

بندری در شانگهای

با بهره‌گیری از تعرفه گمرکی، رقابت را بر همکاری ترجیح می‌دهد تا بدین‌وسیله با «هجوم اقتصادی» مقابله کند. همچنین، وی ضمن محکوم کردن آنچه تجاوزهای روبه‌رشد نظامی چین، به خصوص در دریای جنوبی چین می‌خواند، از سانسور روبه‌افزایش و آزارهای دینی

کانادا مدیر شرکت هوآوی را دستگیر می‌کند
منگ وانژو رئیس هیئت‌مدیره شرکت هوآوی، بنا بر درخواست ایالات متحده در کانادا دستگیر می‌شود. وزارت دادگستری آمریکا، شرکت هوآوی و منگ را به نقض تحریم‌های تجاری علیه ایران و

فرد کاملاً عادلانه و فارغ از اغراض سیاسی انجام خواهد شد اما ترامپ، اظهار می‌کند که دستگیری منگ می‌تواند به عنوان یک اهرم فشار در مذاکرات تجاری چین-آمریکا استفاده شود.
□ 6 مارس 2019

هوآوی علیه ایالات متحده اقامه دعوی می‌کند

در زمان باز بودن پرونده قضائی منگ، هوآوی از آمریکا به دلیل ممنوعیت استفاده از تجهیزات عظیم مخابراتی این شرکت در نهادهای فدرال شکایت می‌کند. دولت ترامپ در جنگ با پکن بر سر برتری در زمینه فناوری، یک مبارزه تهاجمی را آغاز کرده و به سایر کشورها هشدار می‌دهد که از تجهیزات هوآوی برای ساخت شبکه‌های 5G استفاده نکنند. همچنین، دولت آمریکا مدعی می‌شود که دولت چین، می‌تواند از این شرکت برای مقاصد جاسوسی استفاده کند.

□ 10 می 2019

جنگ تجاری تشدید می‌شود
بعد از شکست گفتگوهای تجاری، دولت ترامپ تعرفه‌های گمرکی محصولات چینی به ارزش 200

میلیارد دلار را از 10 درصد به 25 درصد افزایش می‌دهد. چین نیز در مقابل اعلام می‌کند که برنامه‌هایی برای بالا بردن تعرفه گمرکی نسبت به کالاهای آمریکایی به ارزش 60 میلیارد دلار دارد. ترامپ می‌گوید که بالا رفتن هزینه‌ها به دلیل افزایش تعرفه‌ها، چین را وادار می‌کند تا توافقی به نفع آمریکا را بپذیرد، درحالی‌که وزیر امور خارجه چین معتقد است ایالات متحده آمریکا «انتظاراتی زیاده‌خواهانه» دارد. چند روز بعد، دولت ترامپ استفاده از تجهیزات مخابراتی ساخت خارج را که می‌توانند، امنیت ملی کشور را به خطر بیندازند، در شرکت‌های آمریکایی ممنوع می‌کند. به نظر می‌رسد هدف این اقدام، شرکت هوآوی است. وزارت بازرگانی آمریکا نیز هوآوی را در لیست سیاه خود قرار می‌دهد.

□ 15 آگوست 2019

آمریکا به چین لقب استثمارگر پول می‌دهد

بعد از اینکه بانک مرکزی چین اجازه کاهش چشم‌گیر ارزش یوان را می‌دهد، دولت ترامپ، چین را یک استثمارگر پول می‌خواند. این عنوان که برای اولین بار از سال 1994 به چین اطلاق می‌شود، در اصل جنبه‌ای نمادین دارد اما کمتر از یک هفته بعد از اعلام ترامپ مبنی بر وضع تعرفه‌های بیشتر بر کالاهای چینی به ارزش 300 میلیارد دلار اتفاق می‌افتد. این، بدین معنا بوده که هر چیزی که آمریکا از چین وارد می‌کند، اکنون مالیات بر آن وضع شده است. پکن هشدار می‌دهد که این اقدامات به «آشفته‌گی بازارهای مالی دامن خواهد زد».

□ 27 نوامبر 2019

ترامپ قانون حمایت از معترضان هنگ‌کنگ را امضاء می‌کند

ترامپ قانون حقوق بشرودموکراسی هنگ‌کنگ را بعد از تصویب در

ترامپ و شی در فلوریدا دیدار کردند.

و مالکیت معنوی رعایت شود؛ اما این توافق، بیشتر تعرفه‌ها را حفظ می‌کند و اشاره‌ای نیز به یارانه‌های گسترده‌ای که دولت چین پرداخت می‌کند، ندارد و مسئله‌ای که دغدغه طولانی مدت ایالات متحده است. اگرچه ترامپ می‌گوید در قرارداد بعدی می‌توان به این مسائل پرداخت. چند روز قبل از امضاء قرارداد، ایالات متحده

چین مانع ورود کشتی جنگی آمریکا به هنگ کنگ می‌شود.

□ 15 ژانویه 2020

«گام اول» امضاء قرارداد تجاری

ترامپ و معاون نخست‌وزیر چین، لیو هه این قرارداد را امضاء می‌کنند؛ توافقی که تحولی مهم در نزدیک به دو سال جنگ تجاری میان دو اقتصاد برتر جهان به حساب می‌آید. این قرارداد برخی از تعرفه‌های

کنگره با اکثریت آراء، امضاء می‌کند. به موجب این قانون، ایالات متحده موظف است تا افرادی را که مسئول نقض حقوق بشر در هنگ کنگ هستند، تحریم کند. همچنین، این قانون از مقامات آمریکایی می‌خواهد تا در هرسال بررسی کنند که آیا هنگ کنگ به «سطحی بالاتر از استقلال و خودمختاری» از پکن رسیده است یا خیر. بسیاری

گوئوپینگ، رئیس دوره ای هواوی در یک کنفرانس مطبوعاتی صحبت می‌کند

آمریکا عنوان استثمرارگر پول را از چین سلب کرد.

□ 31 ژانویه 2020

در بحبوحه همه‌گیری ویروس کرونا، تنش‌ها افزایش می‌یابد

در دوران همه‌گیری ویروس کرونا که اولین بار در شهرووهان چین گزارش شد، دولت ترامپ مانع ورود

گمرکی بر کالاهای چینی را کاهش داده و چین را متعهد می‌کند تا در طول دو سال، حجم بیشتری از کالاهای آمریکایی مانند محصولات کشاورزی و خودرو به ارزش 200 میلیارد دلار را خریداری نماید. همچنین، چین تضمین می‌دهد که قوانین مربوط به رعایت حقوق

از معترضان حامی دموکراسی که از ماه ژوئن به برگزاری تظاهرات اعتراضی مشغول‌اند، از تصویب این قانون خوشحال هستند. مسئولان چین این اقدام را محکوم کرده و تحریم‌هایی را علیه چند شرکت آمریکایی وضع می‌کنند. همچنین،

یک کارمند بانک دلار آمریکا و یوان چین را می شمارد

تمامی شهروندان غیر آمریکایی که اخیراً به جمهوری خلق چین سفر کرده اند، می شود. در ماه مارس، سازمان بهداشت جهانی بعد از سرایت کرونا به بیش از 100 کشور، آن را یک همه گیری جهانی اعلام می کند. این مسئله باعث می شود تا مسئولان چینی و آمریکایی، هر کدام دیگری را مسئول این بیماری خطاب کنند. سخنگوی وزارت خارجه چین بدون ارائه هیچ مدرکی مدعی می شود که ارتش آمریکا این ویروس را وارد چین کرده، در حالی که ترامپ، بارها از «ویروس چینی» یاد کرده و اظهار می دارد که گسترش این ویروس، به دلیل ناتوانی دولت چین بوده است. در ماه آوریل، مقامات ارشد هر دو کشور لحن خود را تغییر داده و در دوران مواجهه جهان با این بحران، بر همکاری های مشترک تأکید می کنند؛ اما همچنان ترامپ از سازمان بهداشت جهانی

برای طرفداری از چین خرده گرفته و کمک های مالی آمریکا به این سازمان را به حالت تعلیق درمی آورد.

□ 18 مارس 2020
چین روزنامه نگاران آمریکایی را اخراج می کند

دولت چین اعلام می کند که حداقل 13 روزنامه نگار شاغل در سه روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز، وال استریت ژورنال و واشنگتن پست - که مجوز فعالیتشان در سال 2020 پایان می یابد- باید کشور را ترک کنند. همچنین، پکن خواستار این امر می شود که این خبرگزاری ها به علاوه روزنامه تایم و ویس آف آمریکا، اطلاعات فعالیت-هایشان در چین را در اختیار دولت بگذارند. وزیر امور خارجه چین اظهار می دارد که این اقدامات در واکنش به تصمیم دولت آمریکا در چند ماه گذشته است که بر اساس آن، تعداد خبرنگاران چینی پنج خبرگزاری زیر نظر دولت

در ایالات متحده از 160 نفر به 100 نفر کاهش پیدا کرده و آن ها، عاملان کشور بیگانه محسوب می شوند.

□ 14 جولای 2020
ترامپ جایگاه ویژه هنگ کنگ را سلب می کند

دو هفته بعد از اینکه پکن یک قانون امنیت ملی جدید را برای هنگ کنگ تصویب می کند، ترامپ به موافقت نامه تجارت ترجیحی با هنگ کنگ پایان می دهد. همچنین، او قانونی را امضاء می کند که بر اساس آن، مقامات و تجارت هایی که آزادی و خودمختاری هنگ کنگ را تضعیف کنند، تحریم خواهند شد. مقامات چینی تهدید می - کنند که تحریم های مشابهی را علیه افراد و شرکت های آمریکایی اعمال خواهند کرد. آن ها چیزی را که مداخله ایالات متحده در امور داخلی چین می نامند، محکوم می کنند

را نیز محکوم می‌کند. او شهروندان چینی و مردم جهان را به اعمال فشار علیه پکن با هدف تغییر رفتار این کشور و احترام به قواعد بین‌المللی دعوت می‌کند.

□ نوامبر و دسامبر 2020

ترامپ فشارها را افزایش می‌دهد
ترامپ تلاش می‌کند تا میراث خود
مبنی بر سخت گرفتن بر چین را در
آخرین هفته‌های ریاست جمهوری

شرکت چینی به دلیل نقض حقوق بشر در شین جیانگ وضع می‌کند.
در همین زمان، وزیر امور خارجه چین، وانگ یی ایالات متحده را مسئول افزایش تنش-ها معرفی می‌کند.

□ 23 جولای 2020

پمپئو می‌گوید تعامل با چین به شکست انجامیده است
وزیر امور خارجه آمریکا، مایک پمپئو

از جمله اینکه واشنگتن یک روز قبل اعلام کرده، بیشتر ادعاهای چین نسبت به مالکیت دریای جنوبی چین، غیرقانونی و نامشروع است.

□ 22 جولای 2020

به واسطه افزایش تنش‌های دیپلماتیک، چین و آمریکا، کنسولگری‌های خود را تعطیل می‌کنند
ایالات متحده آمریکا به چین دستور می‌دهد تا کنسولگری خود

مردی تابلویی را در بیرون دادگاه کانادا در جریان جلسه دادگاه منگ وانژو نگه می‌دارد

مستحکم کند. اداره‌کننده اطلاعات ملی جان رتکلیف، چین را «بزرگ‌ترین تهدید برای آمریکای امروز» می‌خواند. همچنین، وزارت بازرگانی آمریکا، ده‌ها شرکت چینی از جمله بزرگ‌ترین شرکت سازنده چیپ‌های الکترونیک، ابر شرکت بین‌المللی ساخت نیمه‌رسانا را به لیست سیاه تجاری خود اضافه می‌کند. وزارت امور خارجه قوانین صدور ویزا برای نزدیک به 90 میلیون

در یک سخنرانی با موضوع «چین کمونیست و آینده جهان آزاد»، به یک تغییر عمیق در سیاست آمریکا اشاره می‌کند. او اظهار می‌دارد که دوران تعامل با حزب کمونیست چین، به پایان رسیده و رفتارهای تجاری ناعادلانه این کشور، سرقت مالکیت معنوی، نقض حقوق بشر در شین جیانگ و هنگ‌کنگ و همچنین، اقدامات خصمانه در شرق و دریاهای شرقی و جنوبی چین

در هیوستن تگزاس را تعطیل کند، به این دلیل که این مکان، مرکزی برای سرقت مالکیت معنوی و همچنین، اقدامات جاسوسی است. چین نیز این اقدام را محکوم کرده و در مقابل، کنسولگری آمریکا در شهر چنگدو را تعطیل می‌کند. در همان هفته، واشنگتن دو هکر چینی را به اتهام سرقت اطلاعات ساخت واکسن کرونا دادگاهی کرده و همچنین، تحریم‌هایی علیه یازده

معاون نخست وزیر لیو هه و رئیس جمهور دونالد ترامپ پس از امضای توافق "فاز اول" با یکدیگر دست می دهند

عضو حزب کمونیست چین را سخت ترمی کند. همچنین، برخی دیگر از مقامات این کشور، همچون 14 عضو کنگره ملی چین را به دلیل خشونت‌ها و نقض حقوق بشرهایی که در هنگ کنگ، شین جیانگ و جاهای دیگر مرتکب شده‌اند، تحریم می‌کند. به علاوه، کاخ سفید سرمایه‌گذاری آمریکایی‌ها در شرکت‌های چینی را - که معتقد است با ارتش آزادی بخش چین ارتباط دارند - ممنوع اعلام می‌کند. مقامات چینی می‌گویند که آن‌ها در برابر این اقدامات ترامپ و همچنین اقدامات بعدی او، مقابله به مثل خواهند کرد.

□ 21 ژانویه 2021

**ایالات متحده سرکوب و کشتار
اویغورها توسط چین را نسل‌کشی
می‌خواند**

در آخرین روز ریاست جمهوری ترامپ، پمپئو اعلام می‌کند که چین در حال ارتکاب جنایت علیه بشریت و همچنین، نسل‌کشی اویغورها است. آن‌ها یک گروه قومی مسلمان هستند که عمدتاً در شین جیانگ زندگی می‌کنند. آمریکا اولین کشوری است که این‌گونه اصطلاحات را در مورد خشونت‌های دولت چین در طول چند سال گذشته، به کار می‌برد. این اقدامات شامل حبس بدون دلیل بیش از یک میلیون نفر در شین جیانگ، عقیم‌سازی اجباری و سرکوب آزادی دینی می‌شود. جو بایدن که در دوران رقابت‌های انتخاباتی

از کلمه نسل‌کشی استفاده کرده بود، در اولین تماس خود به عنوان رئیس‌جمهور آمریکا با شی، نسبت به این‌گونه رفتارها و سرکوب‌ها، اظهار نگرانی می‌کند. وزیر امور خارجه دولت بایدن، آنتونی بلینکن نیز مطلب بیان شده توسط پمپئو را تصدیق می‌کند. با این حال، دولت چین نسل‌کشی را رد می‌کند. بعد از اتمام دوره ترامپ، پکن تحریم‌هایی را علیه 28 مقام دولتی سابق آمریکا از جمله پمپئو وضع می‌کند، به دلیل آنچه در نظر وزارت خارجه چین «رفتارهای جنون‌آمیزی» است که «به شدت به روابط دو کشور ضربه می‌زنند»^۱.

۱. منبع:

<https://www.cfr.org/timeline/us-relations-china>